

Posudek vedoucího diplomové práce

Bc. Adéla Nováková:

Roudničtí Augustiniáni – knihovna a dílo

(obor latinská medievistika)

Diplomová práce Adély Novákové se zabývá tématem, o jehož důležitosti sice není pochyb a je také v literatuře často zmiňováno, přesto dosud nebylo podrobně prozkoumáno. Její práce tedy zaplňuje mezeru v bádání o středověké historii a písemnictví. Původní téma rekonstrukce knihovny roudnických Augustiniánů není v předložené práci probádáno do takové hloubky, jak jsem si jako její vedoucí původně představovala. Důvodem však není lenost nebo nedostatečnost diplomantky. Ta nejprve velmi systematicky shromáždila a přezkoumala všechny sekundární prameny k tématu roudnického kláštera, a teprve poté se pustila do studia primárních pramenů, tedy samotných rukopisů, kterým se již nestihla věnovat tak detailně, jak původně zamýšlela. Předložená práce je tedy sice z větší části založená na sekundárních zdrojích, ty zde nicméně poprvé seskupuje a zhodnocuje na jednom místě. Práce tak tvoří vynikající výchozí bod pro doktorskou práci Adély Novákové – kdyby tento bod přeskočila, udělala by chybu.

Během práce navázala diplomantka cennou spoluprací s Mgr. Michalem Dragounem, který jí poradil s kodikologickými a paleografickými problémy a uvedl ji do problematiky studia dějin knihoven, středověkých signatur, a především přímo identifikace roudnických rukopisů. Nápomocen jí byl také Prof. Ivan Hlaváček a Mgr. Tomáš Gaudek. Adéle Novákové se tedy podařilo navázat kontakty, které hodlá ve své další práci aktivně rozvíjet.

Studentku jsem sledovala od počátku její práce, obhajovat či chválit téma, které jsem jí sama zadala, a jeho zpracování, které jsem vedla, zde jistě není namístě, omezím se tedy pouze na výtky:

1. Studentka vždy spíše cituje než parafrázuje a pečlivě dodává přesné odkazy, měla by ale podle mého názoru zahrnout do hlavního textu také přímo jména vědců, které cituje, především v případech, kdy spolu jednotliví badatelé nesouhlasí (např. kapitola o *devotio moderna*).

Na některých místech studentka (zřejmě podvědomě) přebírá dikci a především předsudky autorů svých sekundárních zdrojů. Jde myslím o chybu, kterou postupně sama přirozeně odstraní během své další vědecké práce. Spíše jsem si nad její prací uvědomila, jak hluboce se styl vědeckých studií v posledních desetiletích změnil, a jak je z této práce velmi dobře vidět, že se tématem významu roudnického kláštera posledních dvacet let nikdo podrobně nezabýval.

Mám obavu, že některé z „faktů“ zmíněných v této práci se při podrobnějším zkoumání prokáží jako neprůkazné nebo dokonce zcela vykonstruované. Za normálních okolností bych tedy diplomantce poradila větší obezřetnost při práci se sekundární literaturou – to, co v práci nyní čteme, je často příběh, který vypravuje česká medievistika již několik desetiletí a bylo by podle mého názoru vhodné nahlédnout jej kritičtěji, než se Adéla Nováková zatím odvažuje. Studentka nicméně pečlivě eviduje, kdo říká co, a bude tedy schopná některé závěry badatelů zpětně revidovat.

2. Seznam dochovaných rukopisů roudnické knihovny je hlavním výsledkem této práce. Studentka na něm bude v budoucnosti dále pracovat – v tuto chvíli je to očividně seznam pracovní, který obsahuje všemožné nesrovnalosti. Především bude třeba ověřit autorství a názvy děl v jednotlivých rukopisech a normalizovat je. Bude třeba také dodat bibliografii, samostatný seznam zlomků a seznam rukopisů, které badatelé dříve s Roudnicí spojovali, jejich spojení je ale neprůkazné nebo již odmítnuté. Studentka také musí ještě prostudovat nedigitalizované rukopisy v NK a rukopisy v Knihovně Metropolitní kapituly.

Drobnosti:

V anotaci studentka říká, že z Roudnice máme „více než sto padesát rukopisů“, v úvodu na str. 8 pak „přes sto rukopisů“ – to by bylo dobré sjednotit.

např. str. 14, pozn. 20 – odkaz na překlad Marie Bláhové (i jinde) by měl být doplněn přesným odkazem

str. 17: „je vyobrazen Kristus přibitý na kříži, který symbolizuje strom života s vinnými listy“
- nejasná formulace

str. 22: *contitutiones* místo *constitutiones*

Jinak překlepů a gramatických chyb je zde minimum, bibliografie je pěkně rozdělená a pečlivě formálně sjednocená. Obrazová příloha je vhodně volená a jednoznačně obohacující. V závěru studentka formuluje směry a otázky dalšího bádání.

Navzdory zmíněným výtkám a s upřímným přesvědčením, že tato práce bude tvořit základní kámen kvalitní disertační práce. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **výborně**.

doc. Lucie Doležalová, Ph.D.
ÚŘLS FF UK